

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput VII. (a) Lucius III. Episcopo Floren.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

CAPUT VI.

Alexander III. F. (a) *Decano, & Magistro R. Rhemensis.*

CUm liberum sit de universis (b) constitutionibus Sanctorum Patrum apud religiosa loca in ultima voluntate sibi sepulturam eligere, canonicæ proculdubio obviat rationi, qui devotioni extremæ voluntatis decedentium in hac parte contradicere præsumit. Pervenit ad audientiam nostram ex conquestione Abbatis, & Fratrum (c) Sancti Martini (d) London. quod cum Presbyter quidam corpus cujusdam mulieris, prout in ultima voluntate sua disposuit, ad Ecclesiam Sancti Martini sepeliendum deferret, monachi Sancti (e) Vincentii Lugdonen. corpus ipsius violenter rapere, & ad Ecclesiam suam sepelire minimè dubitarunt: & hoc idem de filio Randulphi Canis præsumperunt, super quo utique vehementi sumus admiratione commoti, cum iidem monachi, & Sanctorum Patrum constitutionibus contrairent, & privilegia prædecessorum nostrorum, & nostra, quæ prædicti Fratres de libera se habere sepultura proponunt, satagunt violare. Inde est quod f. t. p. A. f. m. quat. utraque parte apud vos convocata, rei veritatem super hoc inquiratis, & si ita invenietis esse, præfatos monachos mōnere curetis, & auctoritate nostra districtè compellere, ut ossa præfatæ mulieris, & filii prædicti R. & beneficia, quæ occasione sepulturæ ipsorum recepisse noscuntur, memoratis fratribus cum integritate restituant, & de cætero facere similia non præsumant.

NOTÆ.

- I. (a) **F** *Decano.*] Ita legitur in secunda collectio-
ne, sub hoc titul. capite 2. id est, *Alexan-
der III. Fulconi Decano, & Magistro Radulpho Rhe-
mensis.* Is verò Fulco est, cui scribit ipse Alexander
in epistol. 2. & 4. Radulphus autem is est, cui ipse
misit epistolam 28. quæ extat apud Sirmundum ut
notat Bosquetus ad Innocent. libro 1. epistol. 4. De
Rhemensis diocesis nonnulla notavi in cap. 2. de ap-
pellationibus.
- (b) *Constitutionibus.*] Suprà congestis in cap. 3.
- (c) *Sancti Martini.*] De hoc monasterio non-
nulla adduxi in capite intelleximus 12. de atat. &
qualit.
- (d) *London.*] Legendum est *Laudun.* Laudun-
ensis enim civitas, vulgò *Laon*, est in Gallia, in
Campaniæ & Picardiæ confinio posita: habet Ec-
clesiam Cathedralē B. Mariæ dicatam, suffraga-

neam Rhemensis, cujus Præsules Duces, & Pares
Franciæ nominantur ut referunt Chenu in *chronol.
Gallie*, Fratr. Sarmath. tom. 2. *Gallie Christi.* fol. 616.
Ejus Ecclesiæ mentio fit in cap. 14. & 16. de re judic.
cap. 33. de rescript. cap. 17. de præbend.

(e) *Sancti Vincentii.*] Monasterium hoc San-
cti Vincentii Martyris Ordinis est D. Benedicti
diocesis Laudunensis, Congregationis S. Mau-
ri, à Brunichilde Regina fundatum, in quo re-
sedisse 12. Canonicos refert Bosquetus ad *Innocen-
tium* libro 1. epistol. 4. in quorum locum Adelinus
Laudunensis Episcopus substituit monachos duo-
decim è monasterio Sancti Benedicti super Lige-
rim sito evocatis, ut refertur in *Chron. Floardi.*
anno Christi 921. De eo Fratres Sarmathani tom. 4.
Gallie Christiane. fol. 944. Textum hunc exposui
in cap. 8. de rescript. fol. & ejus commentarium pe-
tendum est ex cap. 1. hoc tit.

CAPUT VII.

(a) *Lucius III. Episcopo Floren.*

DE uxore verò, utrum quemadmodum & vir liberam habere debeat sepulturam, vide-
tur nobis quod nulla super hoc inter virum, & mulierem sit facienda distinctio, & in
utroque, casu isto, æqualem esse credimus facultatem, cum electio ista ad eum potius sta-
tum pertineat, in quo mulier solvitur à lege viri.

NOTÆ.

- I. (a) **L** *Lucius III.*] Ita etiam legitur in prima
compilatione, sub hoc titulo cap. 7. sed
malè, cum hujus textus auctor sit Urbanus III. ut
legitur post Concilium Lateranen. part. ultim.
cap. 63. & in cap. literas, de conjug. leprof. cap. 6.

de divortis, cap. final. eodem titul. in 1. compil.
ubi extant aliæ partes ipsius textus, quæ sub
uno capite ita habentur in dict. cap. 63. [Lit-
teras fraternitatis tuæ debitâ benignitate susce-
pimus, quibus certiores de sinceritate tuæ
fidei,

fidei, & devotionis effecti, ad honorem tuum, & commodum abundantius provocamur. Verum quia à nobis postulasti, utrum postquam desponsata inter aliquas legitimas personas contracta fuerint, & antequam à viro mulier traducatur, alter eorum lepra morbum incurrat, alter ad consummandam copulam maritalem compelli debeat, vel se possit ad secunda vota transferre: tua sollicitudini respondemus, quod ad accipiendum eum cogi non debet, cum inter eos matrimonium non sit consummatum. De illa verò, quæ viro suo labente in hæresim, ipsius confortium declinavit, utrum reverte- rente illo ad Catholicam veritatem, ad redintegrandum matrimonium sit cogenda, videtur nobis, quod si mulier eam dumtaxat intentione discessit, ut lapsus in hæresim, tædio pariter, & confusione affectus, se ab errore suo converteret, ei, cum reversus fuerit, est reddenda: quæ etiam si reverti noluerit, compellatur. Si verò iudicio Ecclesiæ sine spe matrimonii redintegrandi recessit, ad recipiendum eum nullatenus eam dicimus compellendam. De uxore verò, utrum quemadmodum & vir, liberam debeat habere sepulturam, videtur nobis, quod nulla super hoc inter virum, & mulierem sit differentia; sed utrique (in casu isto) æqualem credimus esse facultatem, cum electio ista ad eum potius statum pertineat, in quo mulier solvitur à lege viri. Utrum autem pater minores filios ubi magis voluerit, valeat sepelire, non invenimus à Sanctis Patribus definitum, & propterea terre consuetudini decernimus relinquendum.] Florentia autem Etruriæ caput, & Metropolis est, magnorum Ducum in clyta sedes, de cuius origine, & amplitudine plura tradit Ughellius tom 3. *Ital. sacra*, in princip. Eius Ecclesia Episcopalis tantum fuit à temporibus Melchiadis usque ad Martinum V. qui absoluto Concilio Constantiensi Romam rediens, ex itinere divertit Florentiam, ubi cum munificentissime reciperetur, relaturus non impares gratias, Cathedra Archiepiscopali ipsam Ecclesiam decoravit die 2. Maji, anno 1420. unde cognoscitur, quare Urbanus III. in præfenti tantum rescribat Præsuli Florentino sub nomine Episcopi.

COMMENTARIUM.

^{2.} **EX** præfenti textu sequens communiter deducitur assertio: *Mulier etiam nupta liberè potest sibi eligere sepulturam ubi voluerit.* Probat textus ab specie in capite is qui, §. *mulier*, hoc titul. in 6. & per argumentum omnes citati superioribus commentariis. Illustrant ultra repetentes in præfenti, & in dict. §. *mulier*, Petrus Gregorius libro 9. *synagmarum* capite 1. Parladorius libro 3. *different. questio.* 66. §. 1. Spondanus *de cæmeteriis* part. 1. libro 4. capite 7. pluribus relatis Barbosa libro 2. *juris Ecclesiastici*, cap. 10. num. 19. Tondutus *in resol. Canonica*.

^{3.} Sed hæc assertio non leviter impugnatur ex sequentibus juris principiis; nam vir & uxor eodem late viciant, l. 1. §. *si vir*, ff. *ad Syllanian.* l. *sed neque* 8. ff. *de usu & habit.* l. *penult.* ff. *de donat. inter.* Paulus libro 2. *sentent. titul.* 19. §. *vir absens*, & domus mariti lar matrimonii dicitur l. 1. §. *domus* D. D. *Gonzal. in Decretal.* Tom. III. Pars II.

ff. de liberis agnoscend. Servius ad illud lib. 3. *Virgii* *Et patriâ Andromachum iterum cessisse marito.* Secundum jus loquutus est, ait, quia uxor domicilium viri sequitur. Adde Gellium libro 13. capite 10. Artemidor. libro 2. capite 54. Augustinum *de civit. Dei* libro 6. capite 9. Sidonium libro 1. *epistol.* 5. & libro 2. *epistol.* 10. Et mariti bonorum sociæ sunt, atque participes. Illustrat Savarus ad *Sidon.* libro 5. *epistol.* 16. & nos in capite 2. *de donat. inter.* Et in una domo cohabitare debent, l. 4. §. 1. ff. *de usu & habit.* l. 111. ff. *de F. O.* Licet magnates viri aliquando seorsim habitarent, l. *cum status* 32. §. *si mulier*, ff. *de donat. inter vir.* l. *nilhil* 15. ff. *rerum amor.* Fornerius libro 3. *rerum quorid.* capite 5. Unde proditum est, uxorem ejusdem civitatis cum viro incolam intelligi, l. *ultim.* §. 3. ff. *ad municip.* l. 1. *Cod. de mulier. & ubi*, libro 10. Tiraquellus in l. 1. *conub. numero* 28. Oswaldus libro 13. *Donelli*, capite *penult. litera M.* Sed sepultura defunctorum domus est, l. 4. *C. Theodos. de sepulchro violato*: illustravi supra in capite 1. ergo injustum est ut mulier, quæ superstitis viri domicilium sequuta est, eodem mortui tumulo non contegatur, ut ratiocinatur Zalius in l. *penult.* ff. *de juridict.* Unde D. Hieronymus relatus à Gratiano in capite *Ebron.* 13. *quest.* 2. ait: *Quod conjunxit nuptum conjugium, conjungat sepulchrum.* Quod & probatur exemplis primorum Patriarcharum, qui eodem sepulchro cum uxoribus conditi sunt, *Genesis* capite 25. & 49. *Josue* capite 14. & *Tobiæ*, qui filio suo præcepit, ut matrem sepeliret juxta ipsum in uno sepulchro, capite 4. & 14. *Tobiæ*: & *Judith*, quæ sepulta est cum viro suo, capite 16. *Judith*: fuisseque eam generalem Judæis consuetudinem, tam ex his constat, quam quod etiam in actis Apostolorum legitur capite 5. *Sapphiram* voce D. Petri extinctam, sepultam esse apud virum suum Ananiam, eodem eventu paulò ante defunctum. Narrat & D. Chrysostomus libro 1. *de sacerdot.* matrem suam ab ipso petiisse, ut corpus suum cum mariti ossibus conjungeret: & pariter D. Augustinus sanctam Monicam ipsius matrem magnâ curâ semper actuali de sepulchro, quod sibi providerat, præparaveratque juxta corpus viri sui, narrat libro 9. *confess. capite* 11. idque pluribus exemplis Christianorum, & Gentilium firmari poterat. Illud tamen non omitam, quod refert Gregorius Turon. lib. 1. *Histor. Franc.* cap. 42. & *de gloria confess.* cap. 32. de duorum nobilium Arvernorum sepultura: cum post perpetuam continentiam secretè in sancto conjugio ex pacto servatam, prior puella decessisset, ac peracto viri funeris officio puellam in sepulchro deponens, elevatis ad cælum manibus arcanum panderet, dicens: *Gratias tibi ago, eterne Domine, quia hunc thesaurum sicut à te commendatum accepi, ita immaculatam pietati tue restituo: ad hæc puella mortua subsidens, sile (inquit) sile vir Dei, quia non est necesse scireis nostrum, nemine interrogante, secretum.* Cum verò post paululum temporis vir quoque migrasset è vita, sepultusque fuisset in loculo separato alterâ parte Ecclesiæ, factum esse, ut sepulchra divinitus in unum jungerentur: Scilicet, ut quos teneret socios cælum (inquit Gregorius) sepulchorum his corporum non separaret monumentum.

rum. Secundo difficilis est præfens textus in ratione ab Urbano III. adducta, dum docet, uxorem posse eligere sepulturam, quia talis electio tunc fertur effectum, cum uxor non est; cum soluta sit per mortem à lege viri, nec amplius detur cohabitatio: nam si dispositio fiat tempore inhabili, licet effectus conferatur in tempus habile, adhuc non sustinetur: unde minor, qui propter ætatem manumittere non potest, si libertatem conferat in tempus, cum major fuerit, libertas non competit, nec effectum habet, *l. si minor, C. de servis expor.* ergo nihil interest, quod electio sepulturæ ab uxore conferatur in tempus habile, si dispositio fiat tempore inhabili. Accedit in terminis electionis sepulturæ, nam monachus, licet post mortem liberetur ab obedientia sui Prælati; tamen non potest eligere sepulturam, *cap. final. hoc tit. lib. 6.* ergo similiter uxor licet eligendo sepulturam conferat electionis effectum in tempus, in quo soluta est à lege viri, inutiliter sepulturam eligit.

4.
De his
qui eli-
gere pos-
sunt se-
pultu-
ram.

Adhuc tamen defendenda est præfens Urbani decisio, cujus rationem ut agnoscamus, sciendum est, quemlibet habentem legitimam ætatem, sive virum, sive feminam, posse sibi eligere sepulturam, dummodo non prohibeatur à jure; electio enim sepulturæ est pars ultima voluntatis, *cap. contra 13. quest. 2. cap. cum liberum, hoc tit.* unde filius familias, si pubes est, potest sibi eligere sepulturam, *cap. licet, hoc tit. in 6.* & servus similiter potest eam eligere; quia quoad sepulturam personam habet, & non attenditur dominica potestas, *l. 2. l. 4. ff. de religiosis.* Unde intelligitur textus in *l. 3. §. si servus, ff. de sepulchro violat.* juncto Narbona anno 14. *quest. 47.* Jul. Lavor. *dict. tit. 2. cap. 11. n. 146.* Sed an possit talis electio relinqui in alterius arbitrium, controversum est? Negant committi posse Geminianus in *cap. is qui, §. mulier, num. 6. hoc titulo, lib. 6.* Jul. Lavor. *dict. cap. 11. num. 6.* moti ex eo, quod mandatum morte finitur, *cap. gratum, cap. velatum, ubi prob. vi, de offic. deleg.* Ergo post mortem mandantis illud exequi non potest. Sed rectius affirmant Gutierrez *de jur. am. part. 2. cap. 4.* Carpio *de execut. lib. 2. cap. 24.* Murga *tom. 1. disquisit. mor. tract. 4. disquisit. 9. §. 10.* Quorum opinio suadetur ex *l. 38. Tauri, l. 17. tit. 4. lib. 5. recopil.* Nec fundamentum contrariæ sententiæ obstat; nam cum mandatum hoc circa sepulturam conferatur post mortem mandantis, non finitur, *l. final. ff. de solut. textus ab specie in l. 14. ff. de relig.* unde tam in testamento, quam inter vivos utiliter electio sepulturæ alterius arbitrio committitur. Deinde sciendum est, mulierem nuptam posse facere testamentum, & utiliter de omnibus rebus suis disponere, *l. si mater 33. de vulgari, l. 3. Cod. de in-offic.* Immo licet jure civili uxor ducta per coëmptionem efficeretur filia familias, in maritque sacra transiret; nihilominus testamentum facere poterat. Ulpianus in *fragmentis, tit. 20. §. penult.* Oswaldus libro 6. *Donelli, cap. 5. litera B. D.* Josephus de Retes *lib. 1. opuscul. cap. 22.* Unde tot fragmenta testamentorum matrum familias in Pandectarum libris reperiuntur; jure tamen vniuersissimo mulieres jus testamenti faciendi non habuisse, ex Gellio probare intendit Wisemb. *disput. 17. num. 16.*

Unde jam apparet vera decidendi ratio præfens textus; nam cum electio sepulturæ inter ultimas voluntates connumeretur, ex adductis per DD. in *cap. ultim. 13. quest. 2.* Joanne Andrea in *cap. 1. num. 3. hoc tit. lib. 6.* Julio Lavoro *dict. cap. 11.* & mulier etiam constante matrimonio possit condere testamentum, & quoad ultimam dispositionem pro patrefamilias habeatur; inde sicut maritus potest relicto sepulchro majorum sibi eligere sepulturam, ita & uxor relicta mariti sepulturam potest sibi aliam eligere. Accedit ratio ab Urbano in præfenti adducta illis verbis: *Cum electio ista ad eum potius statum pertineat, in quo mulier soluitur à lege viri.* Licet enim mulier constante matrimonio non possit de rebus propriis disponere, tamen sepulturam eligere valet; quia effectus talis dispositionis conferatur eo in tempore, quo soluta est à lege viri. In his enim casibus, in quibus attenditur effectus, paria sunt aliquid disponere tempore habili, vel tempore inhabili, dummodo effectus conferatur in tempus habile, *l. quod sponsa, Cod. de donat. ante nupt. l. in tempus, ff. de hered. instit.* Quæ ratio mirè confirmari valet ex eo, nam licet constante matrimonio uxor viro, vel vir uxori donare sibi invicem non possint, ex *l. 1. cum vulgari, ff. de donat. inter, l. mortis 53. ff. de donat. causa mort.* donare tamen sibi possunt in casum exilii, seu deportationis, *l. sed si mors 13. l. inter 43. ff. de donat. inter: in casum divortii, l. sed interim, §. final. cum duabus legibus sequentibus. l. Viricus 41. ff. de donat. inter.* Rationem reddit Consultus in *l. quia, ff. eodem tit.* his verbis: *Quia donationis eventus excurret in id tempus, quo vir & uxor desinunt.* Quam explicat Gentilis *lib. 2. de donat. cap. 33.* Non ergo mirum est, ut sepulturæ electio ab uxore facta subsistat, cum ejus effectus conferatur id in tempus, quo vir, & uxor desinunt esse. Accedit etiam, nam Romani cohabitationis conjugalibus observatores agnoverunt, uxores posse in propriis sepulchris, & diversis à maritorum sepulchris tumulari, ut constat ex *l. alumna, §. ab heredibus, ff. de adimend. legat.* & aliis juris locis, in quibus mentio fit sepulchrorum ab heredibus uxorum constructorum.

Nec obstat dubitandi ratio supra expensa; nam omnia, quæ in ea afferrebamus, procedunt, & loquuntur cum habent constante matrimonio in vita ipsorum conjugum: at verò in præfenti deciditur casus, in quo jam solutum est matrimonium per mortem, & ita cohabitationis obligatio cessavit. Nec obstat augmentum ipsius difficultatis; nam ut supra dixi, in capite cum esses, de testam. aliquando actus prohibetur tantum inspecto ejus effectui, aliquando etiam attenditur tempus, in quo dispositio fit, ut in casu libertatis à minore præstita, in quo attenditur tempus, quo relinquitur; & ideo inutiliter datur à minore. Idemque procedit in religioso eligente sepulturam; nam cum ipse testamentum facere non possit ex defectu bonorum, & voluntatis, ut probavi in capite 2. de testam. ideo non habet quod conferat post tempus mortis, & per consequens nec potest eligere sepulturam, nisi valde remotus sit à proprio monasterio, nam tunc eam eligere valet, *capite final. hoc tit. in 6. Tamburinus de jure Abbatiss. disput. 34. quest. 1. Diana parti,*

p. 5. tract. 3. resol. 110. Barbosa de jure Eccles. lib. 1. cap. 43. num. 89. Chopinus lib. 2. monastic. tit. 3. num. final.

7. Sed superiori assertioni obstat textus in cap. unaqueque 13. quest. 2. in illis verbis: Unaqueque mulier sequatur virum suum, sive in vita, sive in morte. Ex quibus expressè deducitur uxorem sepeliendam esse necessariò in sepulchro mariti: siquidem docet D. Augustinus in vita, & in morte uxorem sequi debere maritum suum. Glosa ibi, verbo in morte, accipit textum illum de consilio, ita ut mulier debeat sepeliri in sepulchro viri sui, juxta antiquorum facta, & exempla; siquidem ut suprà retuli de Hebræis, semper uxores cum viris suis sepeliebantur: quod & apud Gentiles usitatum fuisse, constat ex traditis ab Strabone lib. 15. Valerio Maximo lib. 2. cap. 1. Philone Judæo in lib. de Abrahamo, Eusebio de preparat. Evangel. lib. 6. & apud Indos consuetudo est, ut vidua viva simul cum marito in rogam injiciatur; & cum plures uxores sunt, in certamen veniunt, & quæ victrix evadit, leta cum viro in rogam mittitur. Propertius lib. 3. eleg. 13.

*Felix Eois lex funeris una maritis,
Quos aurora suis rubra colorat equis.*

Namque mortifero facta est fax ultima lecto,

*Uxorum fufus stat pia turba comis.
Et certamen habent leti, quæ viva sequatur
Conjugium, pudor est non licuisse mori.
Ardem vultrices, & flamma pectora præbent,
Imponuntque suis ora perusta viris.*

Illustrat Joan. Andreas quest. 6. 10. de sepulchris. De Thracibus idem refert Bernegerus quest. 141. ad Tacitum. Verùm etsi hæc solutio sustineri possit, non incongruè dici potest, D. Augustinum accipiendum esse eo casu, in quo uxor sepulturâ non electâ decessit; nam tunc æquum est, ut in sepulchro viri sui sepeliatur; & si plures maritos habuit, in sepulchro ultimi, cujus domicilium, & honorem retinet, est tumulanda, cap. is qui, §. mulier, hoc tit. in 6. docent Didacus Perez in l. 1. tit. 3. libro 1. ordin. Gamma de cision. 105. Jul. Lavorus dict. cap. 11. num. 134. quomodo etiam accipiendus est textus in cap. Ebron. in fine 13. quest. 2. in illis verbis: Quos conjunxit unum conjugium, conjungat unum sepulchrum, quia una caro sunt; & quos Deus conjunxit, homo non separat. Si verò mulier electâ sepulturâ decedat, tunc ejus ultima voluntas adimplenda est; quo casu procedit præsens textus.

§.

Utrum autem pater, quò magis voluerit, minores filiòs valeat sepelire, non invenimus à Sanctis Patribus diffinitum, & propterea terræ consuetudini decernimus relinquendum.

COMMENTARIUM.

8. Cum sepultura electio sit pars ultimæ voluntatis, ut colligitur ex cap. placuit 7. 13. quest. 2. & docent Medicis de sepulchris quest. 8. n. 2. Narbona de arate ad actus humanos, anno 14. quest. 47. inde provenit, quod sicut qui testamentum facit, debet esse pubes, l. quæ arate §. ff. qui testamta; ita & qui sepulturam eligere vult, cap. licet, de sepulchris in 6. docent plures congesti à Narbona dict. quest. 47. Barbosa lib. 2. juris Eccles. cap. 10. num. 19. & lib. 1. de officio Parochi, cap. 26. num. 19. Diana §. p. tract. 3. resol. 107. & 108. Murga tom. 1. tract. 4. disquisit. 8. §. 11. Nec interest, an talis pubes sit in potestate patris, vel extra; quia quoad sepulturæ electionem non attenditur patria potestas. Tum quia conferitur hæc dispositio in tempus, in quo filius solutus est à patria potestate, ut de uxore

proximè dicebamus. Tum quia quoad spiritua- lia patria potestas non inspicitur, cap. final. de judicis, lib. 6. Si autem filius pubes decedat non electâ sepulturâ, & majorum sepulchra non sint, debet sepeliri in propria parochia, cap. is qui, hoc tit. in 6. Quærunt tamen Doctores, si pater, & avus sepulti sint in una Ecclesia, alii verò majores in alia, ubi sepeliendus sit filius? Et doctè probat Oswaldus consil. 25. quem transcribit Jul. Lavorus dict. tit. 2. cap. 11. n. 114. in sepulchro patris esse sepeliendum; si autem filius habeat patrem, & matrem diversa sepulchra habentes, filius sepelitur in sepulchro matris; cujus conditionem, non verò patris sequitur, cap. final. de filiis presbyr. cap. licet, de conjug. leprosi. quæ omnia procedunt, nisi aliter consuetudine introductum sit, videlicet ut pater pro filio sepulturam eligat, ut in præsentis §. docetur.

CAPUT VIII.

Idem (a) Preposito, & Canonicis Farventinis.

Cum super quodam capitulo, quod religionis (b) favore, &c. Inde siquidem est, quod præsentium auctoritate statuimus, ut si aliquem parochianorum vestrorum alibi contigerit eligere sepulturam, secundum statuta Beati Gregorii, quarta vobis in testamentis portio reservetur.